

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutio lutheriana super propositione deci[m]a tertia:
de potestate pape**

Luther, Martin

Lipsiæ, 1519

VD16 L 5781

Seqvitvr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32449

DECIMA ETIAE CONCLUSIONIS.

(Id quod dixi potius intelligere si tam sensum Petri, quam suam ambitionem quæsiueret) ex mox sequentibus, ubi Petrus distribuens per singula, quæ in collectione dixerat, seipsum exponit, omni in quâ creaturæ, siue regi, siue ducibus, q.d. Ideo dixi omni creaturæ & omnibus hominum ordinationibus subiecti: ne qui velutrum se aduersus minores presides eleuet, quasi tantummodo regi obtemperatur; sed etiam missis ab eo, date, facite, seruate, quæ, danda, facienda, seruanda sunt. Quo modo Rho. xiiij. Cui honorem, honorem: cui timore,

Aliud est cre timorem: cui tributum, tributum. Non ergo de cratura dei loquitur, atura, qd Innocentius in suis opinionibus cogitat, Sed de creatura huma-

centi? hic bona: ut verba expresse sonant: qualis non est seruus, quem timet imperium accipere super sacerdotes, licet iuxta euangelium: cuius seru

nos oporteat submitti, quin totum hoc verborum cahos Innocentii,

& nihil facit ad rem, & inscitiae sua dumtaxat testimonia sunt,

SEQ VITVR.

Quod autem sequitur, siue regi tanquam præcellenti. Non negamus, quin præcellat Imperator in temporalibus: illos dumtaxat, qui ab eo suscipiunt temporalia.

Si quæras
verbū pe-
tri sic tortori
rationem,
rūdebit. Sic
volo, sic iu-
beo, sit p ra-
tione volun-
tas.

Decretali-
sta relicta se
xie de pcellē-
tia regis &
pōtificis agit

Hic si quæras, qua autoritate verbū Petri sic coartet: & quod omnibus dictum est, ad aliquos dumtaxat depravator aptet: repon-
debit aliud nihil, quā sic volumus: nostro verbo credi fas est: etiam plus, quā expresso textui verborum dei.

PRIMVM. hic scriba laborat, ubi non vrgetur. & fugit, nemini
ne persequeente, scilicet mala fide, & conscientia vexatus. Petrus di-
cit, regi subdi debere tanq; præcellenti. id est, qui sit primarius &
plusq; duces ab eo missi. At decretalista, vocabulo præcellenti,
male tactus: timens, ne præcellentia sonet imperatoris super pontifi-
ces, auxili occurrit: & de præcellentia regis & pontificis, longe extra-
fentia Petri disputat, non adiuventes verbum Petri, qui nō mō re-
gi præcellenti: sed etiam ducibus ab eo missis, obtemperare præcipit,
immo, omni creaturæ humanæ: de quibus nihil est sollicitus decre-
tista, quia verbum præcellentia in ducibus, & creatura humana nō
sonuit terribiliter in auribus eius. Breuiter, ne distinctionem vñā quidē
in Petri hac autoritate intelligit is: quis quis est: scriptorculus Rho-
manus. & contendit tamen omnes oves Christi docere.

SED SEQ VAMVR EIVS FVMVM.

Dico, Imperator in temporalibus omnibus præcellit, etiam sa-
cris idq; iure divino, ut hæc Petri verba cogunt. cū, quia in arbitrio
temporalibus, eius est, & sunt creaturæ humanæ, potest hanc præcellentia ipse spā-
te, vel retinere, vel dimittere, & in utroq; habet ius diuinum. Sic a
Constantini tempore, non autoritate pōtificiū, sed imperatorum, et
idq; iure di-
uino.